DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 7. 31 Marca 1921 r.

TREŚĆ:

Ustawa

z dnia 4 marca 1921 r.

zmieniająca art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 10).

Art. 1. Art. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. w przedmiocie darowania odszkodowań i nawiązek za przestępstwa leśne (Dz. Ust. z 1920 r. № 2, poz. 10) otrzymuje brzmienie następujące:

„Nawiązki w sumie podwójnej wartości samowolnie wyciętego, uszkodzonego lub zabranego drzewa, lub materjałów leśnych, jako też bezprawnie przygotowanych materjałów drzewnych, które zostały użyte na odbudowę zagród, zniszczonych przez wojnę (art. 627 cz. I k. k.), tudzież przewidziane w art. 627 cz. II k. k. pojedyncza wartość tychże, są darowane i drzewo nie ulega odebraniu i zwróceniu Skarbowi Państwa, o ile przestępstwo popełniono w lasach państwowych przed dniem 8 lutego 1919 r. zaś w powiatach augustowskim, suwalskim, sejneńskim, sokólskim, białostockim oraz na kresach wschodnich przed dniem 1 listopada 1919 r., nawet w tych wypadkach, gdyby prawomocne wyroki nie zostały wykonane“.

Art. 2. Ustawa niniejsza obowiązuje z chwilą jej ogłoszenia.

Art. 3. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrom: Sprawiedliwości, Rolnictwa i Dóbr Państwowych tudzież Skarbu.

Marszałek: *Trąmpczyński*

Prezydent Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Raczyński*

Minister Skarbu: *Steczkowski*

(Dziennik Ustaw № 26 d. 22.III. 1921 r. poz. 145.)

Ustawa

z dnia 11 marca 1921 r.

w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych między pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Pr. z 1919 r. № 65, poz. 394).

Art. 1. Art. 6, 7 i 14 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o załatwianiu zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi (Dz. Pr. № 65, poz. 394) zostają uchylone, a w miejsce ich obowiązywać będą przepisy, wyrażone w poniższych artykułach.

Art. 2. Art. 6 otrzymuje brzmienie: „Pracodawca lub pracownik, uchylający się od udziału w wyborach, ulegnie za pierwszym razem karze grzywny w wysokości: pracodawca od 1.000 do 20.000 mk., pracownik od 50 do 500 mk. W razie dalszego uchylania się od udziału w wyborach kara może być wymierzona w podwójnej wysokości".

Art. 3 Art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Strony, względnie ich delegaci (art. 3), winni niestawienia się bez uzasadnionych powodów na wezwanie Inspektora Pracy w rolnictwie, lub uchylenia się od udziału w naradach, zwoływanych przez tegoż Inspektora, ulegną za pierwszym razem karze grzywny w wysokości: delegaci pracodawców od 5.000 po 100.000 mk. delegaci zaś pracowników od 250 do 2.500 mk. W razie dalszego uchylania się od obowiązków, przewidzianych w tym artykule, może być wymierzona kara w wysokości podwójnej".

Art. 4. Art. 14 otrzymuje następujące brzmienie: „Komisje rozjemcze są powoływane w wypadkach, przewidzianych w art. 8 i 19, i urzędują do czasu rozstrzygnięcia przedłożonych im spraw. Osoby, obrane lub delegowane do komisji rozjemczej, uchylające się bez dostatecznych powodów od pełnienia swych obowiązków, ulegną za pierwszym razem karze grzywny w wysokości: pracodawcy od 5.000 do 100.000 mk., pracownicy od 250 do 2.500 mk. W razie dalszego uchylania się od obowiązków, wymienionych w tym artykule, kara może być wymierzona w wysokości podwójnej".

Art. 5. Nazwy „Komisarz Rządowy" w art. 5 i 12 ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. zamienia się na nazwy „Starosta".

Art. 6. Dodaje się do ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. nowy artykuł 14a) w brzmieniu następującem: „Kary, przewidziane w art 6, 7 i 14 ustawy, wymierza w drodze administracyjnej Starosta. Inspektorzy Pracy obowiązani są niezwłocznie zawiadamiać kompetentne władze administracyjne o przekroczeniach art. 6, 7 i 14 ustawy".

Art. 7. Dodaje się do ustawy z dn. 1 sierpnia 1919 r. nowy art. 18a) w brzmieniu następującem:

„W celu zabezpieczenia normalnej pracy na roli upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej na czas do dnia 31 marca 1922 r. do powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

W skład wymienionej Komisji, której przewodniczyć będzie Minister Pracy i Opieki Społecznej, lub osoba, przez niego wyznaczona, wchodzić będą delegaci po jednym z Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych i z Ministerstwa Sprawiedliwości oraz w równej liczbie przynajmniej po trzech

przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych z terenu, dla którego ma być wydane orzeczenie Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Upoważnionemi do delegowania przedstawicieli tych będą organizacje i związki, wymienione w art. 3 ustawy niniejszej.

Gdyby pomimo zastosowania, przewidzianych w artykułach 7 i 14 ustawy niniejszej rygorów karnych, którakolwiek ze stron uchyliła się od udziału w Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej, to Komisja ta będzie prawomocnie obradowała i decydowała w składzie 3-ch delegatów rządowych.

Komisja Rozjemcza ma prawo zawezwać wymienionych przedstawicieli pracowników i pracodawców rolnych do zawarcia nowej umowy zbiorowej i pośredniczenia w doprowadzeniu jej do skutku.

Jeżeli przed upływem terminu 31 marca 1921 r., ustalonego dla obowiązujących obecnie umów w rolnictwie, mimo współudziału Komisji Rozjemczej nie zostaną zawarte w trybie, przewidzianym art. 3 i 9 ustawy niniejszej, nowe umowy zbiorowe pomiędzy pracodawcami a pracownikami rolnymi, jeżeli na skutek tego zachodzi niebezpieczeństwo przerwania normalnej pracy na roli. Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza ma prawo nadania obecnej umowie zbiorowej, względnie umowom zbiorowym mocy obowiązującej na przeciąg jednego roku, oraz prawo dokonywania w nich zmian na podstawie żądań i warunków każdej ze stron interesowanych na ten sam przeciąg czasu.

W wyjątkowych wypadkach Komisja Nadzwyczajna ma prawo przekazania poszczególnych punktów do bezpośredniego załatwienia powiatowym Komitetom Rozjemczym.

Do postanowień Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej stosują się przepisy ustawy niniejszej, zawarte w artykułach 17, 18, 19, 20 i części pierwszej art. 21 do słów: „celem uzyskania nakazu wykonawczego" włącznie".

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na terenie b. zaborów rosyjskiego i austrjackiego.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
J. Jankowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski

(Dziennik Ustaw № 26 z dnia 22.II. 1921 r., poz. 147)

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 7 marca 1921 r.

w przedmiocie udzielania zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów nawiedzonych księgosuszem.

Na mocy art. 7 ustawy tymczasowej z dnia 2 sierpnia 1919 roku o organizacji władz administracyjnych II-ej instancji (Dz. Pr. z roku 1919 Nr. 65, poz. 395) zarządzam co następuje:

§ 1. Przewidziane w art. 2 ust. III rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie walki z księgosuszem z dnia 29 września 1920 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 94, poz. 623) zezwolenia na transport pewnych rodzajów produktów pochodzenia zwierzęcego względnie paszy objętościowej z wolnych od zarazy miejscowości obszaru nawiedzonego księgosuszem wydawane będą przez wojewodę, właściwego dla miejscowości, z której rzeczone przedmioty mają być wywiezione.

§ 2. Zezwolenia udzielane będą na transport wyłącznie kolejami żelaznemi w każdym poszczególnym wypadku wywozu na ściśle określony przeciąg czasu. Po upływie określonego w zezwoleniu terminu—zezwolenie traci swą ważność. Zezwolenia ogólne i bezterminowe udzielane nie będą.

§ 3. Z udzielonego zezwolenia korzystać może jedynie osoba, której ono zostało udzielone. Ustępowanie zezwoleń innym osobom jest wzbronione.

§ 4. Decyzje wojewody w zakresie przewidzianym niniejszem rozporządzeniem są ostateczne i zaskarżeniu nie ulegają.

§ 5. Od podań o udzielenie zezwolenia uiszcza się opłaty stemplowe na zasadach ogólnych; nadto przy udzielaniu zezwoleń ściągana będzie od petentów dodatkowo opłata w kwocie 200 marek na pokrycie kosztów zawiadomienia w drodze telegraficznej władz administracyjnych tych obszarów, do których transport ma być skierowany.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Raczyński

(Dziennik Ustaw № 26 z dn. 22.III. 1921 r. poz. 152).

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dn. 16 marca 1921 r.

wydane w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r. o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. № 4 z 1921 r. poz. 17) zarządza się co następuje:

§ 1. W ciągu dni 14-tu od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia Powiatowe Komitety Nadawcze rozpoczną działalność w powiatach:

baranowickim, brzeskim, dubieńskim, dziśnieńskim, grodzieńskim, kobryńskim, kowelskim, krzemienieckim, lidzkim, łuckim, łuninieckim, nieświeskim, nowogródzkim, ostrogskim, pińskim, prużańskim, rówieńskim, sarneńskim, słonimskim, wilejskim, włodzimierskim, wołkowyskim (art 6) oraz w utworzonych na terenie wyżej wymienionych powiatów, według podziału administracyjnego, ustalonego ustawą z dnia 4 lutego 1921 r. o unormowaniu stanu prawno-politycznego na ziemiach, przyłączonych do obszaru Rzeczypospolitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze dnia 12 października 1920 r. (Dz. U. z roku 1921 № 16 poz. 93) powiatach:

białowieskim, drohiczyńskim, duniłowickim, horochowskim, kamienio-koszyrskim, kosowskim, lubomelskim, stołpeckim i wołożyńskim.

§ 2. W skład Powiatowego Komitetu Nadawczego wchodzą:

a) z głosem stanowczym — starosta lub jego urzędowy zastępca, jako przewodniczący, jako przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych — powiatowy referent rolniczy, jako przedstawiciel Głównego Urzędu Ziemskiego — komisarz ziemski oraz po jednym przedstawicielu Ministerstwa Skarbu i Spraw Wojskowych, powołanym przez te władze;

b) z głosem doradczym — po jednym przedstawicielu mniejszej i większej własności, których powoła wyznaczony do właściwej Komisji odwoławczej przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, na podstawie opinji właściwego starosty.

§ 3. Do zakresu działania Powiatowego Komitetu Nadawczego należy:

a) przejęcie na własność Państwa dóbr, wymienionych w art. 1 pp. 1—3 powołanej ustawy;

b) przejęcie na własność Państwa dóbr duchownych i klasztornych, będących w posiadaniu duchowieństwa wyznań niekatolickich, po porozumieniu się z właściwymi miejscowymi przedstawicielami tych wyznań, a to w celu pozostawienia na potrzeby parafji lub zakonu niezbędnych obszarów, których wielkość ustalona będzie przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego; w razie niemożności uzyskania porozumienia przed dn. 1 kwietnia 1921 r. wymienione dobra mają być przejęte z pozostawieniem niezbędnych obszarów na potrzeby parafji lub zakonu;

c) przedstawienie Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych wniosków w przedmiocie przejęcia na własność Państwa dóbr duchownych i klasztornych, będących w posiadaniu Kościoła katolickiego, celem porozumienia się Rządu Rzeczypospolitej Polskiej ze Stolicą Apostolską i dóbr, należących do innych instytucyj publicznych, w szczególności fundacyj z podaniem propozycyj, dotyczących zabezpieczenia celu fundacji;

d) zarejestrowanie i kolejne przejmowanie ziem prywatnych, stosownie do postanowień § 8.

§ 4. Posiedzenia Powiatowego Komitetu Nadawczego zwołuje przewodniczący lub jego zastępca w miarę potrzeby, winien zaś zwołać je na żądanie jednego z członków Komitetu, zasiadających z głosem stanowczym.

Do prawomocności uchwał Komitetu wymagana jest obecność conajmniej 3-ch członków, posiadających głos stanowczy, w tem:

a) przewodniczącego lub jego zastępcy, b) przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych lub Głównego Urzędu Ziemskiego i c) przedstawiciela Ministerstwa Skarbu lub Spraw Wojskowych.

Uchwały Komitetu zapadają zwykłą większością głosów, zaś w razie równego podziału głosów decyduje głos przewodniczącego, który głosuje ostatni.

Wnioski w przedmiocie przejęcia ziem, wymienionych w art. 1 powołanej ustawy przedstawia Komitetowi przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

W przedmiocie przejęcia ziem prywatnych mogą przedstawiać wnioski również inni członkowie Powiatowych Komitetów Nadawczych, posiadający głos stanowczy.

Wykonanie uchwał Komitetu należy do właściwego starosty.

§ 5. Na podstawie wniosku i po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, które polega na przejrzeniu akt, dokumentów, map, planów i t. p., w miarę potrzeby na badaniu świadków i wysłuchaniu opinji biegłych, wydaje Komitet orzeczenie o przejęciu ziemi na własność Państwa.

W orzeczeniu należy wymienić

a) dzień, miesiąc i rok, w którym je wydano.

b) nazwiska członków Komitetu, przy których współudziale orzeczenie wydano,

c) istotną treść postanowienia, wraz z wszelkiemi szczegółami, unormowanemi w przepisach następnych paragrafów.

§ 6. Prawomocne orzeczenie Komitetu o przejęciu ziemi na własność Państwa należy jako bezsporny tytuł własności zgłosić celem zarejestrowania u właściwego notarjusza, bądź pisarza hipotecznego celem późniejszego wniesienia do ksiąg hipotecznych.

§ 7. Toczące się w sądach spory o własność i posiadanie ziem, mających być przejętemi na własność Państwa, nie wstrzymują wydania orzeczeń Powiatowych Komitetów Nadawczych i ich wykonania. Wyrok sądowy służyć będzie za podstawę do orzeczenia, komu przysługuje odszkodowanie.

§ 8. Ziemie prywatne przejmowane będą na własność Państwa na podstawie art. 2 ustawy według zasad następujących:

1) ziemie opuszczone, których właściciele nie udowodnią w terminie, jaki zostanie ustanowiony po zawarciu traktatu pokojowego z Ro-

sją, że nie mogli powrócić do swoich siedzib przed 1 kwietnia 1921 r. na skutek internowania lub wywiezienia przez władze obce, będą przejęte na własność Państwa w całości,

2) obszar ziemi, który ma być pozostawiony jednemu właścicielowi, nie powinien przekraczać jednego zabudowanego folwarku o przestrzeni nie przekraczającej 400 ha,

3) ziemie, stanowiące nadwyżkę ponad 400 ha przestrzeni jednego zabudowanego folwarku, przejęte będą na własność Państwa niezależnie od tego, czy właściciel lub osoby reprezentujące ich prawa znajdują się w majątku, czy też są nieobecne,

4) folwarki o powierzchni do 400 ha włącznie będą przejmowane na własność Państwa w tych wypadkach, gdy właściciel ich posiada nadto ziemię w innem miejscu i gdy został mu pozostawiony jeden zabudowany folwark o przestrzeni nieprzekraczającej 400 ha.

Jeżeli przejmowany obszar ziemi należy do dwóch lub większej ilości właścicieli, wówczas dla wszystkich współwłaścicieli pozostawiony ma być jeden zabudowany folwark o przestrzeni nie przekraczającej 400 ha.

Obszary leśne powyżej 60 ha, nie będą przejmowane na własność Państwa do czasu unormowania sprawy upaństwowienia lasów oraz nie będą włączane do ogólnej przestrzeni, jaka zgodnie z postanowieniami niniejszego paragrafu ma być pozostawiona dotychczasowemu właścicielowi.

§ 9. Przy przejmowaniu ziemi prywatnej przestrzegana być ma kolejność przejmowania zależna od stanu zagospodarowania ziem, przyczem przedewszystkiem przejęte być mają ziemie nadające się do uprawy, a leżące odłogiem.

§ 10. Gdy orzeczenie o przejęciu ziemi stanie się prawomocnem, przystąpić należy do faktycznego objęcia w posiadanie przejmowanej ziemi.

W tym celu dokonane być mają oględziny na miejscu przy współudziale jednego członka Powiatowego Komitetu Nadawczego, delegowanego do tej czynności, przedstawiciela miejscowej władzy administracyjnej, dwóch świadków oraz w razie przejmowania ziem, wymienionych w art. 1 ustawy, w obecności reprezentanta dotychczasowego zarządu tych ziem, w razie zaś przejmowania ziem prywatnych — w obecności właściciela lub osoby prawa jego reprezentującej.

Jeśli właściciel lub osoba prawa jego reprezentująca nie są obecni, bądź mimo należytego zawiadomienia nie stawią się przy oględzinach, wówczas postępowanie odbywać się może bez ich współudziału.

Na podstawie dokonanych oględzin, spisany zostaje na miejscu szczegółowy protokuł przejęcia, zawierający opis granic, który winien być podpisany przez wszystkich biorących udział w oględzinach, a następnie zatwierdzony na najbliższem posiedzeniu Powiatowego Komitetu Nadawczego.

§ 11. Po dokonanem przejęciu mają być:

a) przestrzenie leśne przejęte przez Państwo a niewykorzystane dla celów osadnictwa przekazane właściwym Zarządom Lasów Państwowych; w wypadkach wątpliwych winien Powiatowy Komitet Nadawczy porozumieć się z właściwym Zarządem Lasów Państwowych;

b) grunta wyłączone, na wniosek zainteresowanych urzędów i instytucyj, zaaprobowany przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Panstwo-

wych, na cele użyteczności publicznej, grunta niezbędne dla przeprowadzenia regulucji sąsiedzkich stosunków agrarnych, wody i nieużytki, oraz ziemie przejęte przez Powiatowy Komitet Nadawczy, które nie zostały bezzwłocznie przekazane na rozkolonizowanie między żołnierzy — oddane pod zarząd właściwym władzom administracyjnym I-szej instancji.

§ 12 Orzeczenia Powiatowego Komitetu Nadawczego o przejęciu ziemi mają być w przeciągu dni siedmiu od zapadnięcia orzeczenia obwieszczone. Obwieszczenia należy dokonać przez ogłoszenie w miejscowem piśmie urzędowem lub drogą osobnych ogłoszeń miejscowych. Z chwilą dokonania obwieszczenia uważa się orzeczenie za wydane. Na żądanie stron zainteresowanych ma być im wydany niezwłocznie odpis orzeczenia.

§ 13. Od orzeczeń Powiatowego Komitetu Nadawczego przysługuje interesowanym prawo odwołania do właściwej Komisji Odwoławczej w przeciągu 30 dni od dnia wydania orzeczenia. Odwołanie należy wnosić do tego Komitetu, który wydał orzeczenie.

§ 14. Komisje Odwoławcze tworzy się na razie w Nowogródku, w Brześciu Litewskim i w Łucku. Komisje te obejmować będą swem działaniem obszar danego województwa z tą różnicą, że powiaty grodzieński i wołkowyski przydziela się do Komisji Odwoławczej w Nowogródku, powiat białowieski do Komisji Odwoławczej w Brześciu Litewskim.

W miarę potrzeby ilość, siedziby i okręgi Komisyj Odwoławczych będą zmieniane w drodze osobnego rozporządzenia.

§ 15. W skład Komisyj Odwoławczych wchodzą:

1) wojewoda, jako przewodniczący;
   delegowani przez właściwe władze:
2) przedstawiciel Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, jako zastępca przewodniczącego,
3) przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wojskowych,
4) „ Ministerstwa Skarbu,
5) „ Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 16. Do zakresu działania Komisji Odwoławczej na podległym jej obszarze należy:

a) załatwianie odwołań od orzeczeń Powiatowych Komitetów Nadawczych,
b) nadzór nad działalnością Powiatowych Komitetów Nadawczych w zakresie przejmowania ziemi i przedstawianie odpowiednich wniosków Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 17. Osobne rozporządzenie określi tryb postępowania w Komisjach Odwoławczych.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
w z. *J. Makulski*

(Dziennik Ustaw № 27 z dnia 23.III. 1921 r. poz. 157).

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 lutego 1921 r.

o podwyższeniu dodatku drożyźnianego do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych.

Na podstawie art. 5 (ustęp ostatni) ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. z 1920 r. № 65, poz. 429, 430, 431) i art. 10 (ustęp przedostatni i ostatni) ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. Rz. P. № 65, poz. 436 z 1920 r.) — Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 marca 1921 r., mnożnik dodatku drożyźnianego dla wszystkich funkcjonarjuszów państwowych podwyższa się:

w miejscowościach	I klasy	z	400	na	525
„ „	II „	„	360	„	472.50
„ „	III „	„	320	„	420
„ „	IV „	„	280	„	367.50
„ „	V „	„	240	„	315

§ 2. Wyniki otrzymane z pomnożenia procentów płacy zasadniczej czyli mnożnych, ustalonych w odnośnych ustawach o uposażeniu przez mnożniki ustalone w § 1 rozporządzenia niniejszego, a wykazujące dodatki drożyźniane w markach polskich — przedstawione są w załączonej tabeli (vide załącznik).

§ 3. Moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów, ogłoszonego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 15 stycznia 1921 r. № 8, poz. 39 uchyla się.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 listopada 1920 r. w przedmiocie obliczania dodatków drożyźnianych do uposażenia osób wojskowych (Dz. U. Rz. P. № 110; poz. 730) pozostaje w mocy.

Prezydent Ministrów:
Witos.

Minister Skarbu:
Steczkowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
W. Kucharski

(Dziennik Ustaw № 29 z dnia 31.III 1920 r. poz. 165)

Załącznik

do § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lutego 1921 roku.

TABELA

dodatków drożyźnianych dla klas miejscowości od I do V z uwzględnieniem grup rodzinnych.

A. URZĘDNICY I NIŻSI FUNKCJONARJUSZE PAŃSTWOWI.

Profesorowie zwyczajni i nadzwyczajni szkół akademickich otrzymują dodatek drożyźniany taki, jak urzędnicy IV, względnie V stopnia służbowego. Nauczyciele i dyrektorowie szkół średnich, nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących w średnich szkołach zawodowych i dyrektorowie wszystkich szkół zawodowych, inspektorowie szkolni i ich zastępcy, w końcu pomocnicy naukowi w szkołach akademickich otrzymują dodatek taki, jak urzędnicy VI, VII względnie VIII stopnia.

Nauczyciele szkół powszechnych i nauczyciele przedmiotów ogólnokształcących i pomocniczych w niższych szkołach zawodowych — taki, jak urzędnicy VII, VIII, IX, X, względnie XI stopnia służbowego.

Instruktorowie w szkołach zawodowych pobierają dodatek drożyźniany taki, jak urzędnicy VIII, względnie IX stopnia służbowego.

Dodatek drożyźniany wynosi dla samotnych miesięcznie w markach polskich:

1. Urzędnicy:

Stopień służbowy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
I	26.250	23 625	21.000	18.375	15.750
II	23.625	21.265	18.900	16.538	14.175
III	19.950	17.955	15.960	13.965	11.970
IV	16.800	15.120	13 440	11.760	10.080
V	15.015	13.514	12 012	10.511	9.009
VI	13.230	11.907	10.584	9.261	7.938
VII	10.920	9.828	8.736	7.644	6.552
VIII	9.555	8.600	7.644	6.689	5.733
IX	8.269	7.442	6.615	5.789	4.962
X	6.720	6.048	5.376	4.704	4.032
XI	5.355	4.820	4.284	3.749	3.213
XII	4.725	4.253	3.780	3.308	2.835

Uwaga: Dla urzędników dawnej kategorji V·b wynosi dodatek drożyźniany w klasach miejscowości: I — 14.189, II — 12.770, III — 11.351, IV — 9.932, V — 8.513 marek polskich.

2. Funkcjonarjusze niżsi:

Stopień płacy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
1	3.675	3.308	2.940	2.573	2.205
2	4.200	3.780	3.360	2.940	2.520
3	4.489	4.040	3.591	3.143	2.694
4	4.988	4.489	3.990	3.492	2.993
5	5.198	4.678	4.158	3.639	3.119
6	5.355	4.820	4.284	3.749	3.213
7	5.802	5.222	4.641	4.061	3.481
8	5.880	5.292	4.704	4.116	3.528
9	6.720	6.048	5.376	4.704	4.032

3. Dodatek ten podwyższa się we wszystkich stopniach służbowych i we wszystkich stopniach płacy miesięcznej jednakowo o marek polskich:

Grupa rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Mała rodzina . . .	2.100	1.890	1.680	1.470	1.260
Średnia rodzina . .	3.675	3.308	2.940	2.573	2.205
Duża rodzina . .	5.250	4.725	4.200	3.675	3.150

B. SĘDZIOWIE, PROKURATOROWIE I APLIKANCI SĘDZIOWSCY.

Dodatek drożyźniany wynosi w markach polskich:

1. Sędziowie i prokuratorowie:

Grupa rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Samotni	12.075	10.868	9.660	8.453	7.245
Mała rodzina . . .	14.175	12.758	11.340	9.923	8.505
Średnia rodzina . .	15.750	14.175	12.600	11.025	9.450
Duża rodzina . .	17.325	15.593	13.860	12.128	10.395

2. Aplikanci egzaminowani i asesorowie w b. dzielnicy pruskiej:

Grupa rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Samotni	9 450	8.505	7.560	6.615	5.670
Mała rodzina . . .	11.550	10.395	9.240	8.085	6.930
Średnia rodzina . .	13.125	11.813	10.500	9.188	7.875
Duża rodzina . .	14.700	13.230	11.760	10.290	8.820

3. Aplikanci nieegzaminowani z uposażeniem 1000 mk. polskich miesięcznie:

Grupa rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Samotni	7.350	6.615	5.880	5.145	4.410
Mała rodzina . . .	9.450	8.505	7.560	6.615	5.670
Średnia rodzina . .	11.025	9.923	8.820	7.718	6.615
Duża rodzina . .	12.600	11.340	10.080	8 820	7.560

4. Aplikanci nieegzaminowani z uposażeniem 600 mk. polskich miesięcznie:

Grupa rodzinna	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Samotni	5.250	4.725	4.200	3.675	3.150
Mała rodzina . . .	7.350	6.615	5.880	5.145	4.410
Średnia rodzina . .	8.925	8.033	7.140	6.248	5.355
Duża rodzina , ,	10,500	9,450	8.400	7.350	6.300.

C. PRACOWNICY KOLEJOWI.

Dodatek drożyźniany dla samotnych wynosi miesięcznie w markach polskich:

Stopień płacy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
1	16.800	15.120	13.440	11.760	10.080
2	15.015	13.514	12.012	10.511	9.009
3	13.230	11.907	10.584	9.261	7.938
4	11.760	10.584	9.408	8.232	7.056
5	10.238	9.214	8.190	7.167	6.143
6	9.240	8.316	7.392	6.468	5.544
7	8.479	7.631	6.783	5.936	5.088
8	7.560	6.804	6.048	5.292	4.536
9	7.350	6.615	5.880	5.145	4.410
10	6.825	6.143	5.460	4.778	4.095
11	6.300	5.670	5.040	4.410	3.780
12	5.775	5.198	4.620	4.043	3.465
13	5.250	4.725	4.200	3.675	3.150
14	4.725	4.253	3.780	3.308	2.835
15	4.200	3.780	3.360	2.940	2.520

Dodatek ten podwyższa się w poszczególnych grupach rodzinnych (mała, średnia, duża rodzina) o stawki wymienione w pozycji A. p. 3 tabeli dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

D. FUNKCJONARJUSZE POLICJI PAŃSTWOWEJ.

Dodatek drożyźniany wynosi dla samotnych miesięcznie w markach polskich:

Policyjny stopień służbowy		Klasa miejscowości				
		I	II	III	IV	V
Funkcjonarjusze wyżsi	I	16.800	15.120	13.440	11.760	10.080
	II	16.748	15.073	13.398	11.724	10.049
	III	15.015	13.514	12.012	10.511	9.009
	IV	14.490	13.041	11.592	10.143	8.694
	V	13.230	11.907	10.584	9.261	7.938
	VI	11.760	10.584	9.408	8.232	7.056
	VII	11.025	9.923	8.820	7.718	6.615
	VIII	10.920	9.828	8.736	7.644	6.552
Funkcjonarjusze niżsi	1	9.477	8.529	7.581	6.634	5.686
	2	8.479	7.631	6.783	5.936	5.088
	3	7.875	7.088	6.300	5.513	4.725
	4	7.350	6.615	5.880	5.145	4.410

Dodatek ten podwyższa się w poszczególnych grupach rodzinnych (mała, średnia, duża rodzina) o stawki wymienione w poz. A punkt 3 tabeli dla urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

E. OSOBY WOJSKOWE.

Dodatek drożyźniany do płacy podstawowej wynosi miesięcznie w markach polskich:

Stopień wojskowy	Klasa miejscowości				
	I	II	III	IV	V
Oficerowie:					
Marszałek	26.250	23.650	21.000	18.375	15.750
Generał broni . . .	23.100	20.790	18.480	16.170	13.860
Generał por. . . .	19.950	17.955	15.960	13.965	11.970
Generał ppor. . .	16.800	15.120	13.440	10.760	10.080
Pułkownik	15.015	13.514	12.012	10.511	9.009
Ppułkownik	13.860	12.474	11.088	9.702	8.316
Major	12.285	11.057	9.828	8 600	7.371
Kapitan / Rotmistrz . . .	11.025	9.923	8.820	7.718	6.615
Porucznik	9.450	8.505	7.560	6.615	5.670
Pporucznik	8.400	7.560	6.720	5.880	5.040
Chorążowie i równorzędni	9.240	8.316	7.392	6.468	5.544
Podoficerowie zawodowi:					
St. sierżant	6.720	6.048	5.376	4.704	4.032
Sierżant	6.248	5.623	4.998	4.374	3 749
Plutonowy	5.670	5.103	4.536	3.969	3.402
Kapral	4.988	4.489	3.990	3.492	2.993
Podoficerowie zawodowi żandarmerji wojskowej:					
St. wachmistrz. . .	7.560	6.804	6.048	5.292	4.536
Wachmistrz	7.140	6.426	5.712	4.998	4.284
St. żandarm. . . .	6.615	5.954	5.292	4.631	3.969
Żandarm	5.985	5.387	4.788	4.190	3.591
Majstrzy wojskowi:					
St. majster	7.140	6.426	5.712	4.998	4.284
Majster	6.248	5.623	4.998	4.374	3.749
Młodszy majster . .	5.670	5.103	4.536	3.969	3.402

Stopa procentowa dodatku drożyźnianego do innych należności wynosi 525.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 29 stycznia 1921 r.

w przedmiocie regulaminu egzaminów dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych.

W wykonaniu § 10 rozporządzenia w przedmiocie ustanowienia egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych z dnia 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 23 poz. 129) zarządzam, co następuje:

§ 1. Egzaminy dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych odbywają się 2 razy do roku, z reguły w miesiącach maju i wrześniu.

§ 2. Podania o dopuszczenie do egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych, własnoręcznie napisane i należycie ostemplowane, składać należy do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z załączeniem dowodów wyszczególnionych w § 6 powyżej powołanego rozporządzenia.

Funkcjonarjusze lasów państwowych wnoszą wymienione podania przez Zarząd Okręgowy Lasów Państwowych za posrednictwem nadleśnictwa, któremu podlegają, zaś funkcjonarjusze lasów prywatnych przez Inspekcję Ochrony Lasów przy Województwie, w którego obrębie mają miejsce swego pobytu.

Zarządy Okręgowe Lasów Państwowych, względnie Inspekcje Ochrony Lasów, po rozpatrzeniu przedstawionych dowodów, przesyłają wymienione podania wraz z wykazem, sporządzonym według załączonego wzoru № 1, i swemi wnioskami do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych do ostatecznej decyzji.

§ 3. Podania o dopuszczenie do egzaminu w terminie wiosennym należy wnosić w czasie od 1 do 31 stycznia, zaś o dopuszczenie w terminie jesiennym w czasie od 1 do 31 maja. Podania wniesione po upływie tych terminów nie będą uwzględnione.

§ 4. Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych nie później, jak po upływie dwóch miesięcy, licząc od końcowego terminu wnoszenia podań, rozstrzyga o dopuszczeniu kandydatów do egzaminów, o czem, jak również o terminie rozpoczęcia egzaminów, zawiadamia za pośrednictwem właściwej władzy administracyjnej.

§ 5. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej wyznacza swego zastępcę i trzech egzaminatorów z pośród mianowanych przez Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych członków Komisji Egzaminacyjnej, oraz ich zastępców, z których każdy może brać udział w egzaminie w razie nieobecności jednego z egzaminatorów.

§ 6. Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej zwołuje Komisję tak wcześnie, by członkowie jej mogli się dostatecznie zaznajomić z dziennikami kandydatów przed rozpoczęciem egzaminów.

§ 7. W dniu, poprzedzającym rozpoczęcie egzaminów, kandydaci winni przedstawić się przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej, wykazać w sposób odpowiedni swoją tożsamość i udowodnić, że uiścili opłatę egzaminacyjną, oraz złożyć przepisany znaczek stemplowy do świadectwa.

§ 8. Przewodniczący lub egzaminator nie może brać udziału w egzaminie kandydata, z którym jest spokrewniony lub spowinowacony. W takim wypadku egzamin przeprowadza zastępca egzaminatora.

Przewodniczący Komisji kieruje całym aktem egzaminacyjnym, ma prawo zadawać pytania osobom składającym egzamin z wszystkich przedmiotów należących do egzaminów i bierze udział w ocenie stopnia umiejętności egzaminowanego. Przewodniczący głosuje ostatni.

§ 9. Egzamin obejmuje następujące przedmioty:

a) hodowlę lasu, a mianowicie jej zasady na naukach przyrodniczych oparte, oraz ich zastosowanie praktyczne,

b) użytkowanie lasu, a więc: postępowanie przy cięciu lasu, wyróbce, gatunkowaniu, przechowaniu i przetwarzaniu drewna, jego transporcie i sprzedaży,

c) praktyczne wiadomości z pomiaru drewna leżącego, pojedyńczych drzew stojących, drzewostanów, wieku i przyrostu, obliczanie objętości i miąższości płodów leśnych, miernictwo, obejmujące orjentowanie się na mapach, oraz dostateczną biegłość przy wykonywaniu najprostszych pomiarów busolowych i obliczaniu powierzchni,

d) ochronę lasu, a mianowicie znajomość zapobiegania i zwalczania szkód, wyrządzanych w lasach przez wypadki żywiołowe, ludzi, zwierzęta, owady, chwasty i inne rośliny, postępowanie co do szkód i wykroczeń leśnych, znajomość prawa służebności, ustaw leśnych i instrukcyj służbowych, o ile one leśniczych i im podwładnej służby leśnej dotyczą,

e) łowiectwo, a mianowicie: hodowlę i ochronę zwierzyny i polowania, oraz znajomość ustaw łowieckich.

§ 10. Egzamin dzieli się na ustny i pisemny. Pisemny następuje po ustnym, który odbywa się najpierw w lesie, a następnie w zamkniętym lokalu. Ze względu jednak na niepomyślne warunki atmosferyczne lub inne ważne powody przewodniczący może zarządzić zmianę porządku egzaminu.

§ 11. Egzamin pisemny polega na pisemnej odpowiedzi egzaminowanego na trzy pytania z przedmiotów objętych egzaminem. Pytania te nadsyła Departament Leśnictwa Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych każdej Komisji Egzaminacyjnej w kopertach opieczętowanych, które otworzyć należy w dniu egzaminu pisemnego przed samem jego rozpoczęciem w obecności kandydatów.

Pisemny egzamin odbywa się w lokalu zamkniętym, w którym kandydaci będą tak rozmieszczeni, by nie mogli wzajemnie sobie pomagać.

Kandydatom nie wolno posługiwać się żadnemi podręcznikami lub notatkami, prócz tabel pomocniczych i tekstów ustaw, oraz takich pomocniczych środków naukowych, na których używanie Komisja Egzaminacyjna w danym razie wyraźnie pozwoli. Podczas egzaminu pisemnego mają kandydaci zostawać pod ścisłym nadzorem dwu członków Komisji.

Egzamin pisemny trwa najwyżej sześć godzin. Po upływie oznaczonego czasu należy odebrać od kandydatów wypracowania, choćby jeszcze nie były wykończone. Gdy kandydat skończy odpowiedź na zadane pytanie, winien oddać wypracowanie swoje, podpisane jego nazwiskiem, nadzorującemu Komisji Egzaminacyjnej. Członek Komisji oznacza na każdem wypracowaniu godzinę jego oddania. Kandydaci, którzy przed upływem oznaczonego czasu oddali wypracowania na wszystkie pytania, muszą opuścić salę egzaminacyjną.

Obecni członkowie Komisji Egzaminacyjnej winni wypracowania każdego kandydata zszyć i opieczętować w taki sposób, by nie można było ani wyciąć, ani wsunąć pojedyńczych kartek bez uszkodzenia nici lub pieczęci.

§ 12. Egzamin w lesie odbywa się w miejscu, które wyznaczy Przewodniczący Komisji Egzaminacyjnej, i trwać powinien najdłużej jeden dzień dla wszystkich kandydatów.

§ 13. Egzamin ustny w zamkniętym lokalu jest publiczny. Kandydatów egzaminować należy w porządku abecadłowym conajmniej po pięciu dziennie, w kolejności przedmiotów, podanej w § 9. Czas egzaminowania jednego kandydata nie powinien wogóle trwać dłużej, jak półtory godziny. Stosownie do tego i według liczby kandydatów, Przewodniczący oznacza liczbę dni egzaminacyjnych i dalsze warunki prowadzenia egzaminu.

§ 14. Po ukończeniu egzaminu mają egzaminatorzy, którzy już podczas pisemnego i ustnego egzaminu winni sobie notować uwagi co do umiejętności każdego z kandydatów, naradzić się, jaką ocenę należy dać z poszczególnych przedmiotów każdemu kandydatowi na mocy wyniku egzaminu pisemnego i ustnego i nad tem głosować. Kandydat otrzymuje tę ocenę, za którą wszyscy egzaminatorzy, lub przynajmniej większość z nich się oświadczyli; w razie równości zdań decyduje Przewodniczący.

Dla oceny stopnia umiejętności, okazanych przez kandydatów na egzaminie z każdego przedmiotu, używać należy stopni następujących:

2 oznacza ocenę niedostateczną,
3 oznacza ocenę dostateczną,
4 oznacza ocenę dobrą.

Przy wydawaniu opinji ogólnej wchodzą w rachubę oceny dostateczne i dobre i jeżeli kandydat otrzymał większość ocen dostatecznych — wynik ogólny należy traktować jako dostateczny; jeżeli większość dobrych, jako dobry. Nadto jeżeli kandydat otrzymał wszystkie oceny dobre—wynik może być przez przewodniczącego na wniosek jednego z egzaminatorów określony jako bardzo dobry.

Kandydatów, którzy w czasie trwania egzaminu od niego odstąpili, należy tak traktować, jak gdyby egzaminowi wcale się nie poddawali.

§ 15. Jeżeli kandydat na egzaminie otrzymał stopień niedostateczny z jednego przedmiotu, a z reszty innych zdał dostatecznie, należy go dopuścić do powtórnego egzaminu z tego przedmiotu w najbliższym terminie wyznaczonym dla następnego egzaminu. W takim razie winna jednak Komisja Egzaminacyjna orzec, czy kandydat ma prowadzić dalej dziennik czynności swoich aż do wniesienia prośby o dopuszczenie go do powtórzenia egzaminu z jednego przedmiotu.

Egzaminowany, który otrzymał stopień niedostateczny z dwóch lub więcej przedmiotów, traci prawo do składania dalszego egzaminu i może na nowo przystąpić tylko do całego egzaminu, nie wcześniej jednak, jak po upływie roku, licząc od dnia ukończenia ustnego egzaminu.

W ciągu tego czasu kandydat winien dalej praktykę odbywać i dziennik czynności swoich prowadzić.

§ 16. Uchwałę co do oceny z poszczególnych przedmiotów i uzdolnienia wszystkich kandydatów Komisja Egzaminacyjna winna powziąć na tajnem posiedzeniu i ogłosić ją ile możności jeszcze w ostatnim dniu egzaminu publicznie w sali egzaminacyjnej.

§ 17. Kandydaci, którzy zdali egzamin z postępem przynajmniej dostatecznym, otrzymują świadectwo, sporządzone według załączonego wzoru № 2 i podpisane przez przewodniczącego i egzaminatorów, a opatrzone pieczęcią Komisji Egzaminacyjnej i przepisanym znaczkiem stemplowym. Kandydaci, którzy egzaminu nie zdali, otrzymują zawiadomienie o niedostatecznym wyniku swego egzaminu według wzoru № 3 i ewentualnem dopuszczeniu ich do powtórzenia egzaminu. W świadectwie nie wolno zaznaczać, że egzamin był powtarzany.

Świadectwo lub zawiadomienie wraz z załącznikami prośby o dopuszczenie do egzaminu wyda kandydatom obecnym Przewodniczący po ogłoszeniu wyniku, nieobecnym natomiast prześle przez właściwą władzę miejscową.

§ 18. Co do każdego kandydata, który egzaminu nie zdał, Komisja Egzaminacyjna sporządzi, według wzoru № 4, wykaz ocen otrzymanych z pojedyńczych przedmiotów i prześle je Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 19. Po ukończeniu wszystkich egzaminów należy spisać protokuł podług wzoru № 5, podając w nim przebieg aktu egzaminacyjnego i jego wynik ostateczny. Oprócz szczegółów we wzorze wskazanych, należy zapisać w nim także obrady i uchwały Komisji, jakoteż szczególne wydarzenia, jeśli takie zaszły. Do protokułu należy dołączyć, sporządzony według wzoru № 6, przegląd ocen, jakie każdy kandydat otrzymał od poszczególnych członków Komisji z każdego przedmiotu.

Podpisany przez Przewodniczącego i członków Komisji obecnych na egzaminach protokuł przedstawia przewodniczący Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, dołączając przegląd tabelaryczny wyniku egzaminu według wzoru № 7.

§ 20. Od każdego kandydata, dopuszczonego do egzaminu czy to pierwszego, czy ponownego, pobierana będzie opłata egzaminacyjna w wysokości 300 mk., którą płacić należy do Kasy Skarbowej; kwit na wpłaconą sumę należy wręczyć przed rozpoczęciem egzaminu przewodniczącemu Komisji Egzaminacyjnej; kwit ten winien być dołączony do ogólnego protokułu egzaminacyjnego.

Kandydaci, którzy podczas egzaminu od niego odstępują, nie mogą żądać zwrotu opłaty egzaminacyjnej.

§ 21. Członkowie Komisji Egzaminacyjnej, o ile nie są urzędnikami Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, mają prawo do pobierania djet w wysokości odpowiadającej VI stopniowi służbowemu urzędników państwowych, a członkowie zamieszkali poza miejscem, w którem odbywa się egzamin, otrzymują jeszcze zwrot kosztów podróży w wysokości unormowanej ogólnemi przepisami i rozporządzeniami w przedmiocie djet i kosztów podróży dla funkcjonarjuszy państwowych.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Jul. Poniatowski

(„Monitor Polski“ № 62 z dnia 17.III. 1921 r.)

(strona pierwsza). **Wzór № 1** (do § 2).

ZARZĄD OKRĘGOWY LASÓW PAŃSTWOWYCH.

PODANIE

Kandydata .... o dopuszczenie do egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych w myśl Rozp. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 23 z 1921 r. poz. 129).

(strona druga).

KANDYDATA							
Imię i nazwisko	Dzień miesiąc	Rok Miejsce	Miejsce zamieszkania	Dotychczasowy przebieg życia	Nauki przygotowawcze	Praktyka po skończeniu nauk	Dziennik za czas od do
	urodzenia						

(strona trzecia).

Kandydat czyni zadość warunkom przepisanym w § 6. Rozp. M. R. i D. P. z dn. 29 stycznia 1921. Dz. U.R.P. № 23 z 1921 r., poz. 129.							Wniosek Z. O. L. P. Kandydata należy do egzaminu		UWAGA
1/	2/	3/	4/	5/	6/	7/	dopuścić	nie dopuścić	

Stempel. **Wzór № 2** (do § 17).

ŚWIADECTWO
EGZAMINU PAŃSTWOWEGO DLA LEŚNICZYCH.

.... urodzony dn. .... 19 r.
poddał się w r. ustanowionemu na mocy Rozp. Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ust.R.P. № 23 z 1921 r. poz. 129) egzaminowi państwowemu dla kandydatów na leśniczych, który złożył ze stopniem ....

w .... dnia 19

KOMISJA EGZAMINACYJNA
Ministerstwa Rolnictwa i D. P.

Przewodniczący:
Członkowie Komisji:

Wzór № 3 (do § 17).

Do Pana ....

w..

Na odbytem w dn. .... 19.....r. egzaminie państwowym dla kandydatów na leśniczych w lasach państwowych otrzymał Pan ocenę niedostateczną z przedmiotu ....

Stosownie do § 17 regulaminu egzaminów dla kandydatów na leśniczych, przysługuje Panu prawo do składania powtórnego egzaminu z powyższego przedmiotu w najbliższym terminie pod warunkiem prowadzenia w dalszym ciągu dziennika czynności swoich, aż do wniesienia prośby o dopuszczenie do powtórzenia egzaminu.

w .... dnia ....19 .. r.

KOMISJA EGZAMINACYJNA
Ministerstwa Rolnictwa i D. P.
Przewodniczący:

Wzór № 4 (do § 18).

W Y K A Z

ocen, otrzymanych przy egzaminie państwowym dla kandydatów na leśniczych.

.... urodzony dn. .... 19.....r. poddał się w r. .... po raz .... egzaminowi państwowemu dla kandydatów na leśniczych w myśl Rozp. Min. Roln. i D. P. z dnin 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 23 z 1921 r. poz. 129) i otrzymał z przedmiotów, wymienionych w § 9 regulaminu egzaminów, następujące oceny:

z przedmiotu a) ....
" b) ....
" c) ....
" d) ....
" e) ....

Kandydatowi .... przysługuje prawo przystąpienia do powtórnego egzaminu z przedmiotu oznaczonego lit. ...... pod warunkiem kontynuowania dziennika czynności.

w.. dnia 19. . r.

KOMISJA EGZAMINACYJNA
Ministerstwa Rolnictwa i D. P.
Przewodniczący:

(strona pierwsza). **Wzór № 5** (do § 19).

PROTOKUŁ

egzaminu państwowego dla kandydatów na leśniczych, odbytego ....
.... w .... dniu .... 19...... r.

SKŁAD I CZAS URZĘDOWANIA KOMISJI EGZAMINACYJNEJ.

Rozporządz. Min. Roln.		Członkowie Komisji	Imię, nazwisko, stanowisko służbowe	Miejsce zamieszkania	Powołany na dzień	Czynność trwała dni	
data	liczba						

Egzamin trwał:

Dzienniki przejrzane dnia .... 19...... r.
Początek / Koniec egzaminu .... 19...... o godz. 9 rano. / 19......
a mianowicie:
Egzamin ustny w zamkniętym lokalu odbył się dnia .... 19...... r.
„ „ w lesie „ „ „ .... 19...... r
„ pisemny odbył się dnia .... 19...... r.
Wypracowanie pisemne przejrzano dnia .... 19...... r.
Ocena i uchwały co do powtórzenia egzaminu dnia .... 19...... r.
Wynik egzaminu ogłoszono dnia .... 19...... r.

(strona druga).

KANDYDACI W PO

Liczba bieżąca	Dopuszczeni i Komisji przydzieleni Rozporządzeniem Min. Rolnictwa		WYWÓD OSOBOWY				Opłata egzaminacyjna uiszczona w kwocie
	z dnia	liczba	Imię i nazwisko	Rok i miejsce urodzenia	Miejsce zamieszkania	Inne szczegóły	

(strona trzecia).

RZĄDKU ABECADŁOWYM.

Dzień egzaminu ustnego		Ocena	Świadectwo i załączniki do prośby		Powiadomienie, załączniki do prośby, stempel doświad.		Uwaga
w lesie	w zamkniętym lokalu		Oddano	przesłać należy	Oddano	przesłać należy	

Wzór № 6 (do § 19).

Komisja Egzaminacyjna dla kandydatów na leśniczych przy Okręgowym Zarządzie Lasów Państwowych w .... 19...... r.

PRZEGLĄD OCEN.

Kandydatów		Oceny wydane przez Komisję Egzaminacyjną						Ocena ogólna
		PRZEDMIOTY						
Imię i nazwisko	Rok i miejsce urodzenia	a	b	c	d	e		
								Przewodniczący:

Wzór № 7 (do § 19).

PRZEGLĄD TABELARYCZNY

wyniku egzaminu państwowego dla leśniczych w myśl Rozp. Min. Roln. z dn. 29 stycznia 1921 r. (Dz. Ust. R. P. № 23 z 1921 r. poz. 129).

Siedziba Komisji Egzaminacyjnej	O dopuszczenie do egzaminu ubiegało się	Dopuszczono do egzaminu	Odmówiono dopuszczenia	Odstąpiło	Zdawało egzamin	Zdało egzamin z wynikiem			Do ponowienia egz. z 1 przedm.	Nie zdało egzaminu	UWAGA
						b. dobrym	dobrym	dostat.			

dnia .... 19...... r.

Przewodniczący:

OKÓLNIK № 281

do p.p. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Naczelników Zarządów Lasów Państwowych, p. Generalnego Delegata Rządu dla Galicji, p.p. Wojewodów i Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu urzędów

w przedmiocie

zakazu bezpośredniego zwracania się podległych Ministerstwu R. i D. P. urzędów I i II instancji oraz organów lokalnych do zarządów centralnych innych Ministerstw z pominięciem swej władzy przełożonej.

Dowiaduję się, że podległe Ministerstwu R. i D. P. urzędy I i II instancji oraz organa lokalne zwracają się nieraz ustnie lub pisemnie wprost do zarządów centralnych innych Ministerstw z pominięciem swej władzy przełożonej.

Taki sposób postępowania pozbawia władzę centralną M. R. i D. P. możności rozpatrzenia składanych przez wspomniane urzędy i organa wniosków, ponadto, jest on sprzeczny z ustalonemi zasadami organizacji administracji państwowej, w myśl których występować do innych Ministerstw (zarządów centralnych) z wnioskami oraz porozumiewać się z niemi w sprawach dotyczących kompetencji M. R. i D. P. może tylko zarząd centralny M. R. i D. P.

Odtąd zatem w zarządach centralnych Ministerstw rozpatrywane będą tylko takie wnioski, które złożone zostaną w drodze przepisanej.

Proszę P. Generalnego Delegata Rządu dla Galicji oraz P.P. Wojewodów o podanie powyższego do wiadomości i stosowania urzędom I i II instancji z etatu Ministerstwa R. i D. P.

P.P. Naczelnicy Zarządów Okręgowych Lasów Państwowych oraz Kierownicy podległych Ministerstwu urzędów wydadzą stosowne polecenia podległym sobie organom lokalnym.

P.P. Dyrektorom Departamentów polecam czuwać nad tem, aby wszystkie wnioski i pisma urzędów I i II instancji oraz innych organów lokalnych, które wymagają porozumienia wzgl. odpowiedzi ze strony innych Ministerstw, a które wpłynęły do M. R. i D. P. w toku instancji po odpowiedniem ich rozważeniu i zatwierdzeniu, wychodziły nazewnątrz w formie pism od Ministerstwa i zawierały opinję Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 24 marca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

OKÓLNIK № 282

do p.p. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Inspektora Kancelarji Głównej oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu R. i D. P. urzędów

w przedmiocie

ustalenia nazwy „Kosów Poleski” dla miasta Kosów w Województwie Poleskiem.

Zwracam uwagę panów, że wskutek jednakowego brzmienia nazw dwóch miast powiatowych: Kosów na Pokuciu i Kosów w Województwie Poleskiem, korespondencja urzędowa, przeznaczona dla jednego z tych miast, niejednokrotnie mylnie skierowaną bywa do drugiego, co niekorzystnie odbija się na toku urzędowania władz w miastach wspomnianych oraz powoduje zwłokę w załatwieniu spraw.

W celu usunięcia tego stanu rzeczy na wniosek Ministerstwa Spraw Wewnętrznych przyjęta została dla miasta Kosów w Województwie Poleskiem nazwa „Kosów Poleski”.

Odtąd zatem wszelka korespondencja do miast wspomnianych winna być adresowana w sposób w niniejszym okólniku wskazany.

Warszawa, dnia 25 marca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

OKÓLNIK № 283

do p.p. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Warszawskiego i Wołyńskiego, Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej i wszystkich podległych mi urzędów

w przedmiocie

zawierania umów z pracownikami kontraktowymi.

Wobec szybko zmieniających się warunków bytu i wzrostu drożyzny zachodzi konieczność częstych rewizyj umów, zawieranych z państwowymi pracownikami kontraktowymi, co powoduje liczne niedogodności natury technicznej dla władz i niezadowolenie ze strony pracowników kontraktowych, którzy otrzymują podwyżkę wynagrodzenia ze znacznem opóźnieniem. Sprawę zwiększenia uposażenia funkcjonarjuszów państwowych uregulowały ustawy z dnia 13/VII r. ub. (Dz. U. Rz. P. № 65/20 poz. 429—436) za pomocą zwiększenia mnożnika dodatku drożyźnianego.

Ponieważ wysokość wynagrodzenia pracowników kontraktowych powinna być—w myśl okólnika Prezydjum Rady Ministrów z dnia 22.I.1920 r. L. 518/20 zastosowana do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, spełniających podobnego rodzaju czynności i mających podobne kwalifikacje, przeto Prezydjum Rady Ministrów uważa za wskazane wprowadzić w porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i Prokuratorją Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zmiany we wzorze umowy (załącznik okólnika Prezydjum Rady Ministrów L. 518/20) w następującym kierunku:

Co do tych pracowników kontraktowych, których wynagrodzenie odpowiada ściśle uposażeniu urzędników lub niższych funkcjonarjuszów pań-

stwowych pewnego stopnia służbowego (stopnia płacy), wynagrodzenie zmieniać się będzie automatycznie i równolegle ze zmianami uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, bądź to wskutek podwyższenia mnożnika, bądź to zmian w stanie rodzinnym.

Indywidualne zmiany umów są więc konieczne w każdym wypadku z osobna tylko w odniesieniu do tych pracowników kontraktowych, których wynagrodzenie, przyznane za zgodą Pana Ministra Skarbu, nie odpowiada uposażeniu żadnego stopnia służbowego lub stopnia płacy.

Przypominam przy tej sposobności, że zgoda Ministra Skarbu wymagana jest jeszcze przed zawarciem umowy po raz pierwszy również w tych wypadkach, gdy wynagrodzenie umowne jest wyższe, aniżeli uposażenie (pensja zasadnicza, dodatek drożyźniany) urzędnika lub funkcjonarjusza spełniającego analogiczne lub podobne funkcje, jak pracownik kontraktowy (np. urzędnik o podobnych kwalifikacjach i spełniający analogiczne lub podobne funkcje, otrzymuje uposażenie VII stopnia służbowego, pracownikowi kontraktowemu natomiast przyznaje się ze względu na jego specjalne kwalifikacje teoretyczne lub praktyczne wynagrodzenie, równe pensji zasadniczej i dodatkowi drożyźnianemu VI stopnia służbowego).

Przesyłając w załączeniu stosownie zmieniony wzór umowy, zaznaczam zarazem, że nie ulegają żadnej zmianie postanowienia co do wysokości wynagrodzenia pomocniczego personelu kancelaryjnego (art. 4 rozporządzenia Prezydenta Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 5.VIII.1920 r. Dz. U. Rz. P. № 77, poz. 520 oraz okólnik mój z dnia 18 X.1920 r. № 223, a także gońców starszych, poniżej lat 18 i gońców młodszych [okólnik mój z dn. 6.X.1920 r. № 219] oraz art. 3 cytowanego rozporządzenia).

Zaznaczam również, że wynagrodzenie pracowników kontraktowych ma być wypłacane z reguły zgóry, zdołu zaś tym pracownikom, którzy spełniają swe czynności zastępczo, przez pewien krótki, zgóry oznaczony przeciąg czasu, a nie stale, lub najęci zostali do spełniania pewnych podrzędnych usług we władzach i urzędach państwowych.

Umowa powinna być jednak w każdym wypadku spisana celem uniknięcia trudnych i zawiłych dowodów w ewentualnem postępowaniu sądowem, jak np. przesłuchiwanie pod przysięgą urzędników. którzy zawarli umowę imieniem Skarbu i t. p.

W granicach, wytkniętych niniejszym okólnikiem i załączonym wzorem umowy, możliwe są modyfikacje i zmiany tylko o tyle, o ile nie rozszerzają uprawnień i korzyści, pracownikowi kontraktowemu przyznanych. Tak np. zamiast komisji dyscyplinarnej (§ 6 wzoru umowy) rozstrzygać może o winie władza służbowa, o ile chodzi o pracowników kontraktowych, którzy spełniają podrzędne usługi lub czynności (np. gońcy, stróże, woźnice i t. p.).

Ponieważ głównym powodem zawierania umów kontraktowych, zamiast nominacji na urząd, jest tymczasowość danego urzędu lub danej czynności, albo też chęć wypróbowania pracownika, przeto umowy w tych wypadkach winny być zawierane na określony termin; w razie zawarcia umowy bezterminowej należy w zasadzie oznaczać w art. 6 termin miesięczny wypowiedzenia.

Nadmieniam w końcu, że podległe mi urzędy mogą przyjmować funkcjonarjuszów kontraktowych i zawierać umowy definitywnie tylko na urzędy tych stopni służbowych, na które powołanie jest im w statutach organizacyjnych zastrzeżone.

Warszawa, dnia 25 marca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Załącznik do okólnika № 283.
(wzór umowy).

UMOWA

zawarta między panem . . . . (charakter służbowy)
działającym w imieniu . . . . (władzy lub urzędu)
a panem . . . . w sprawie stosunku służbowego.

§ 1. Pan . . . . przyjmuje na siebie od dnia . . . . 192... r. (ewentualnie od dnia . . . . 192... roku) obowiązki . . . . w charakterze pracownika kontraktowego.

§ 2. Pan . . . . pobierać będzie ze Skarbu Państwa wynagrodzenie w wysokości . . . . (całej lub np. $^3/_4$) płacy zasadniczej z . . . . (całkowitym lub np. $^3/_4$) dodatkiem drożyźnianym (bez wszelkich innych dodatków, jak za „wysługę lat", za „wyższe studja" i t. p.) przyznanej w przepisach o uposażeniu urzędników i niższych funkcjonarjuszów panstwowych (ustawa z dnia 13 VII. \1920 r. Dz. U. Rz. P. № 65 poz. 429) dla . . . . stopnia służbowego urzędników państwowych (dla . . . . stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych) przyczem w miarę podwyższania lub obniżania mnożnika dodatku drożyźnianego dla urzędników i funkcjonarjuszów państwowych rośnie lub obniża się automatycznie wynagrodzenie Pana . . . . bez potrzeby rewizji umowy niniejszej o (całkowitą lub $^3/_4$) kwotę, o którą podwyższono lub zniżono dodatek drożyźniany dla wymienionego wyżej stopnia służbowego (stopnia płacy). Powyższe wynagrodzenie wypłacone będzie miesięcznie zgóry (zdołu), poczynając od dnia . . . . 192 .. r. przez cały czas trwania umowy. W razie podróży służbowych otrzyma Pan . . . . zwrot kosztów i djety, wedle norm, obowiązujących w tym względzie dla urzędników państwowych (niższych funkcjonarjuszów państwowych), przyczem pobierać będzie djety, przyznane dla . . . . stopnia służbowego urzędników państwowych (dla . . . . stopnia płacy niższych funkcjonarjuszów państwowych).

§ 3. Świadczenia Państwa na rzecz Pana . . . . ograniczają się do wynagrodzenia, tudzież zwrotu kosztów podróży i djet, według zasad, wyszczególnionych w § 2-im niniejszej umowy.

Nie przysługują zatem Panu . . . . prawa urzędników państwowych, wyszczególnione w art. 24, 25, 27 — 32 „Tymczasowych Przepisów służbowych dla urzędników państwowych" (Dz. Praw z 1918 r. № 6 poz. 13) jednakowoż Pan . . . . ma prawo po sześciu miesiącach spełniania swych funkcyj do . . . . urlopu dla wypoczynku, na tych samych zasadach, jak urzędnicy państwowi (niżsi funkcjonarjusze państwowi) corocznie w terminie, określonym w porozumieniu z bezpośrednim przełożonym.

§ 4. Pan . . . . przyjmuje do wiadomości postanowienia, zawarte w art. 14 — 21 i w art. 23 „Tymczasowych Przepisów służbowych dla urzędników państwowych" i art. 15 do 21 włącznie, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. Dz. U. R. P. № 77 poz. 521 i zobowiązuje się ściśle stosować do tych postanowień, a w szczególności także do regulaminów, instrukcyj i innych zarządzeń, wydanych przez . . . . (władzę lub urząd), a normujących porządek pełnienia służby wewnętrznej i zewnętrznej.

§ 5. W razie zamianowania Pana . . . . urzędnikiem lub funkcjonarjuszem państwowym umowa niniejsza przestaje obowiązywać strony od dnia nominacji, względnie przyjęcia na służbę pozaetatową.

§ 6. O ile umowa jest bezterminową rozwiązanie stosunku służbowego może nastąpić każdego czasu na skutek jednostronnego wypowiedzenia na piśmie ze strony . . . . lub Pana . . . . na . . . . . mies. . . . . naprzód, przyczem Pan . . . . obowiązany jest uprzednio zwrócić wszystkie otrzymane zaliczki i uregulować wszystkie zaciągnięte przez się względem . . . . zobowiązania pieniężne i służbowe. W wypadkach, przewidzianych w art. 33 „Tymczasowych Przepisów służbowych dla urzędników państwowych”, gdy do nich stosuje się kary wymienione w punktach „e” — „i” . . . . przysługuje prawo zwolnienia Pana . . . . ze służby. Winę orzeka, bez prawa odwołania, Komisja Dyscyplinarna, istniejąca przy . . . . (art. 35 — 40 wspomnianych przepisów) względnie władza służbowa, której orzeczenie Pan . . . . uznaje dla siebie za bezwzględnie obowiązujące. Wynagrodzenie będzie wypłacone do dnia zwolnienia Pana . . . ., który z powodu tego zwolnienia nie będzie miał prawa do żadnego odszkodowania.

§ 7. Spory cywilno - prawne, któreby mogły z tej umowy wyniknąć, rozstrzygać będzie właściwy Sąd w siedzibie Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, względnie w siedzibie terytorjalnie właściwego Oddziału Prokuratorji Generalnej.

Warszawa, dnia . . . . 192... roku

Podpis przedstawiciela władzy: Podpis pracownika kontraktowego:

OKÓLNIK № 284

do pp. Dyrektorów Departamentów, Naczelników Wydziałów, Naczelników Okręgowych Zarządów Lasów Państwowych, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Kierownika Państwowego Instytutu Meteorologicznego, Kierownika Instytutu Torfowego, Kierownika Państwowego Laboratorjum Weterynaryjnego, Dyrektora Państwowego Instytutu Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach oraz pp. Wojewodów Białostockiego, Łódzkiego i Warszawskiego

w przedmiocie

utworzenia Warszawskiej Izby Kontroli Państwa.

W dniu 1 marca 1921 roku rozpoczęła swą działalność Warszawska Izba Kontroli Państwa z siedzibą w Warszawie, utworzona Rozporządzeniem Prezesa Najwyższej Izby Kontroli Państwa z dn. 17 stycznia 1920 r. (Monitor Polski № 31 r. 1920).

Działalność Izby Kontroli Państwa w Warszawie rozciąga się na województwa: warszawskie, łódzkie i białostockie.

Zadaniem Izby Kontroli Państwa w Warszawie jest dokonywanie kontroli władz państwowych, położonych w jej okręgu, a podległych Ministerstwom i innym władzom centralnym, na zasadach wskazanych w Dekrecie o Najwyższej Izbie Kontroli Państwa z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. № 14 poz. 183 r. 1919) w Tymczasowym Regulaminie Najwyższej Izby Kontroli Państwa i jej organów (Mon. Pol. № 41 i 42 r. 1920) oraz w Tymczasowej Instrukcji w załatwianiu i zakresie kontroli (Dz. Urz. M. R. i D. P. № 27 r. 1919).

Odtąd wszelkie podległe Ministerstwu R. i D. P. urzędy I i II instancji, funkcjonujące na terenie wyszczeg. województw, będą podlegać kontroli Warszawskiej Izby Kontroli Państwa.

Warszawa, dnia 31 marca 1921 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

RUCH SŁUŻBOWY.

Na zasadzie art. 10 Tymczasowych przepisów służbowych dla urzędników państwowych zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

p. o. okręgowego inspektora lasów państwowych Edmund Mickiewicz—naczelnikiem Zarządu Okręgowego Lasów Państwowych w Radomiu od dnia 1 marca 1921 r.;
referent w Wydziale Odbudowy Rolnictwa b. Sekcji 1-ej Gustaw Korybut Daszkiewicz — starszym referentem w Wydziale Pomocy Rolnej od dn. 1 października 1920 r.;
referent w Wydziale Odbudowy Rolnictwa b. Sekcji 1-ej Stanisław Zaniewski — st. referentem w Wydziale Pomocy Rolnej od dn. 1 października 1920 r.

Na zasadzie art. 25 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 13 listopada 1919 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji **Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował:**

p. o. technika meljoracyjnego w Państwowym Urzędzie Meljoracyj Rolnych Bronisława Skolasińskiego — st. technikiem meljoracyjnym w Wydziale Rolnictwa i Weterynarji Urzędu Wojewódzkiego w Kielcach od dn. 3 marca 1921 r.

Na zasadzie art. 14 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych została przez **Naczelnika Zarządu Głównego Dóbr Państwowych zamianowana:**

p. o. st. kancelistki Karolina Olszowska—sekretarką w Głównym Zarządzie Dóbr Państwowych od dn. 1 czerwca 1920 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 13584

Cena 42 mk.